

4-vuotiaan perheelle

Nooa ja vedenpaisumus

Kauan sitten eli mies nimeltään Nooa. Nooalla ja hänen vaimollaan oli kolme poikaa. Erään iltana Nooa istuskeli uneksimassa ja hän kuuli äänen. ”Minä en ole tyytyväinen”, ääni sanoi. ”Minä tein hyvän maailman, mutta ihmiset tekevät nyt paljon pahaa”. Nooa mietti hetken kukahan siellä puhui. ”Hän sanoo luoneensa maailman. Sen täytyy olla Jumala!”

Jumala jatkoi ”Minä tahdon aloittaa alusta. Ja tahdon, että juuri sinä autat minua”. Sinun tehtävänäsi on rakentaa ohjeideni mukaan arkki, se on suuri puinen laiva.

Nooa lähti nopeasti perheensä luo ja kertoi ”Jumala tahtoo minun rakentavan suuren arkin, jonne on mahdollista ihmisiä ja eläimiä.” Ja niin rakennusurakka alkoi. Arkkiin tuli kolme kerrosta ja yksi ovi. Kolmessa kerroksessa oli runsaasti tilaa niin ihmisille kuin eläimillekin. Laivan ulkopinta tervattiin, jotta se pitäisi hyvin vettä ja kestäisi myrskyä.

Kun arkki oli valmis, Nooa kutsui eläimet sisään pitkänä jonona. ”Jokaisesta lajista tarvitaan äiti ja isä.” Ja kun eläimet tulivat arkkiin, se täyttyi pienten ja suurten sekä liikkuvien ja lentävien eläinten iloisista äänistä. ”Seuraavaksi tarvitsemme ruokaa mukaan ja ihmisten on astuttava arkkiin”, Nooa sanoi.” Lopuksi arkin ovi suljettiin. Ja pian sen jälkeen alkoi sataa. Sade rummutti laivan kattoa ja vesi nosti arkin liikkeelle.

”Katso” sanoi Nooan vaimo ihmeissään. ”Koko maailma on kuin yksi suuri valtameri”. Nooa vastasi: ”Meidän ei tarvitse kuitenkaan pelätä. Jumala on luvannut pitää meistä huolta”. Sateen, tuulen ja myrskynkin keskelläkin Jumala piti hyvää huolta Nooasta, hänen perheestään ja eläimistä arkissa.

Kun arkki oli liikkunut veden päällä pitkään, Nooa nousi arkin kannelle ja lähetti kyyhkynen ilmaan. Ensimmäisellä kerralla kyyhkynen lensi kierroksen ja palasi pian takaisin. Toisella kerralla se viipyi hieman pidempään ja toi mukanaan tuoreen oliivipuun oksan. Kun Nooa seuraavan kerran päästi kyyhkynen ulos, se ei enää palannut. Silloin Nooa tiesi että ranta on lähellä ja tulva ohitse. Koko Nooan perhe iloitsi siitä suunnattomasti ja kaikki hymyilivät onnellisina.

”Tulva on ohitse” Jumala sanoi Nooalle. ”Voit päästää kaikki eläimet vapaaksi. Tahdon, että ne täyttävät uudelleen tämän hienon maan.” Ja Eläimet lähtivät iloisina ulos, ja ne juoksivat, pomppivat ja ääntelivät iloisesti!

Sitten Jumala sanoi ”Nyt on sinun aikasi mennä. Sinun ja poikiesi tulee tehdä kodit itsellenne ja elää täällä maailmassa onnellisina ja sovussa”.

Ja niin Nooa ja hänen perheensä lähtivät ulos ja nauttivat kauniista vihreästä luonnosta, kauniista kukista ja herkullisista hedelmistä. Ja he kiittivät Jumalaa hyvästä huolenpidosta ja kauniista maailmasta. Pian Jumala sanoi ”Olen tehnyt taivaalle värikkään sateenkaaren kaikkine loistavine väreineen. Se pysyy merkinä minun lupauksestani, että en enää koskaan lähetä maailmaan tällaista tulvaa ja pidän ihmisistä aina huolta.”

Nooa hymyili. Hän tiesi, että yhä uudelleen tulisi kesä ja talvi sekä keväinen kylvöaika ja syksyinen sadonkorjuuaika. Nooa myös tiesi, että Jumalan luoma maailma olisi hyvä paikka elää kaikille ihmisille ja kaikille eläimille.